

mesed maast abbi. Need warrandus-
sed läksid hukka, mis läbvi se kaupmees
waeseks mehheks jäi. Kui nüüd se aeg
olli möda läinud, et kaupmees pididi
rahha herrale maksma, ning tal es olli
makssta, siis kaebas herra ta peäle ning
temma sai wangitornis wisatud. Tem-
mal olli agga palju lapsi. Se leige
wannem nende seas olli saksa maale su-
res kolis, kus ta heästi õppis. Sai ta
fedda kuulnud, et isä ni suguse sure
õnnetusse sisse olli langend, siis tuli
temma taggasi, agga õõd ja pääwad
ollid temma silmad täis weega. Kui ta
koio tuli, siis kuulis temma, et isä olli
wangis, sepärrast läks temma warsi her-
ra jure ja pallus allandlikko süddamega,
et ta pididi ni armolinne ollema ja isä
lahiti lastma. Agga herra tahtis koggo-
ne sest ühtegit kuulda, sest ta armas, et
temma sugulasjed pidid sedda rahha

kokkopannema ning ärramaksma. Agga
parrago Jummal! sugulasjed ei t hha
tedda enam tunda, ehk nemmad kül ni
mitto korda ollid temma jures sõnud
ning joonud. Se waene laps läks jälle
herra jure ning hakkas temma jallad kin-
ni ja tules nuttoga! armas herra! heitke
armo mo wäese isä peäle, sest minna
ei lasse teid enne lahti, enne kui teie ei
waadate armoga mo isä ning temma
wäeste laste peäle. Minna tahhan kae-
mehheks olla ning feik sedda wõlgo en-
nese peäle wotta. Enneminne laske mind
wangitornis panna, sest et minna ei
sudan ni palju teenida, et ma woiksin
need pisikesed lapsukesed ülles kas-
watada. Ollen minna wangis, ning
mo isä lahti, siis ta woib kül ni palju
teenida, et ta woiks wõllad ärrakustu-
tada, ja lapse ossa jääb ka lulle. Min-
na tean sedda, ja tunnen, et mo isä